

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce:

AGRA Velký Týnec, a. s.

sídlem Bystřická 704, 783 72 Velký Týnec

zastoupen advokátkou Mgr. Petrou Hrachy

sídlem Cihlářská 643/19, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

za účasti:

Ředitelství silnic a dálnic ČR

sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2021, č. j. MD-7970/2021-510/3,
ve věci stavebního povolení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Ministra dopravy (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu ze dne 14. ledna 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/18 (dále též „stavební povolení“), jímž byla povolena stavba dálnice „D55 5501 Olomouc – Kokory“.
2. Žalobce v žalobě, jejíž součástí jsou i námitky ze správních řízení, namítá, že: 1) Žalobce nebyl řádně uvědomen o předcházejícím územním řízení. 2) V územním řízení nebyl osloven správní orgán na úseku veterinární správy. 3) Stavební úřad měl provést ohledání na místě, neboť mu nejsou známy místní poměry a podklady stavebníka neobsahují informace k posouzení dané žádosti bez provedení ohledání. 4) Žalobce požadoval, aby opěrná zeď, která bude lemovat těleso dálnice a budovu kravína žalobce, byla za účelem ochrany zvířat vybudována jako protihluková. Hluk z provozu a výstavby v bezprostřední blízkosti areálu má jednoznačně negativní vliv na zdraví zvířat, zejména dojnic a schopnost produkce mléka. 5) Dle žalobce měla být provedena podrobná hluková studie. 6) Ve stavebním povolení ani projektové dokumentaci není řešen vliv povolované stavby na zvířata a jejich krmivo a narušení ochranného pásma živočišné výroby. Žalovaný měl posoudit, zda zásah do ochranného pásma živočišné, výroby vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody. 7) Žalovaný vyhodnotil námitku neaktuálnosti závazného stanoviska o posouzení vlivu jako zavádějící a řízení mělo být doplněno o závazná stanoviska, příp. rozhodnutí příslušných správních orgánů, které se vyjádří a rozhodnou o podmínkách na ochranu užitkových zvířat chovaných v dotčeném zemědělském areálu. V této souvislosti namítá absenci stanovisek Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí a Státní veterinární správy. 8) Žalobce namítl, že stavební povolení je v rozporu s rovnými principy jednání s každým dotčeným účastníkem (str. 9) žaloby. Stavební povolení podrobně řeší podmínky např. pro provádění skrývky (stanoví biologický dozor), ale ve vztahu k žalobci nestanoví žádné žalobcem požadované podmínky při provádění a užívání povolované stavby. 9) Stavba dálnice vede přes kalovou jímku, která je podstatným příslušenstvím hospodářských budov s chovem hospodářských zvířat. Stavební povolení žádnou demolici ani výstavbu kalové jímky neřeší, neřeší ani zásahy do stávajících komunikací v areálu. Stavební povolení likviduje bez jakéhokoliv řešení existenci kalové jímky žalobce bez jakékoliv nápravy. Stavební povolení oba tyto zásahy ve svých podmínkách zcela pomíjí. Žalobce nemá postaveno na jisto, kdy a jak má být odpojeno jeho nezbytné technologické zařízení, zda dálniční těleso bude vybudováno dříve, než dojde k rozhodnutí o povolení ke stavbám SO 001, SO 125 a SO 782 a kdy a jak dojde ke zničení jeho obslužných komunikací.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobní námitky jsou totožné s námitkami uplatněnými v předcházejících řízeních. Z tohoto důvodu se vyjádřil pouze ke stěžejním námitkám a ve zbytku se odkázal na napadené rozhodnutí. Dle žalovaného správní orgán v územním řízení nepochybil, neboť se řídil předchozí právní úpravou. Námitky, které měl žalobce namítnout v předchozím řízení, nelze účinně uplatnit v řízení stavebním. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neshledal nedostatky nebo vady, které by nesplňovaly požadavky ustanovení § 115 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“). Nerušený chod zemědělského areálu žalobce je ošetřen v podmínkách stavebního povolení, resp. v projektové dokumentaci

stavby. Dle zásad organizace výstavby budou objekty, které jsou pro chod areálu nezbytné, které nejsou předmětem vydaného rozhodnutí (jedná se o demolici kalové jámy, úpravy a dobudování obslužných komunikací v zemědělském areálu, vybudování nové kalové jámy – stavební objekty SO 001, SO 125 a SO 782) vybudovány v předstihu tak, aby nebylo přerušeno užívání objektů s chovem hospodářských zvířat, podmínky pro provádění těchto stavebních objektů stanoví jiný správní orgán. Z části „Zásady organizace výstavby“ je zřejmý postup a koordinace výstavby. Zásady organizace výstavby, resp. harmonogram výstavby dálnice, jakož i podmínky stavebního povolení (např. č. 13, 14, 24 a 26) zohledňují žalobcův provoz živočišné výroby, kdy postup a koordinace výstavby dálnice jsou navrženy tak, aby zásah do právem chráněných zájmů žalobce byl co možná nejmenší. Dále žalovaný uvedl, že veterinární zákon nestanoví kompetenci krajských veterinárních správ vstupovat jako dotčené orgány do stavebního řízení ke stavbě dálnice. Stavební úřad vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, byly mu doloženy všechny požadované doklady a žádné další doplnění nad rámec zákona v souladu se správním řádem nevyžadoval. Kompenzace za útlum zemědělské výroby z důvodu výstavby a provozu dálnice ani žádná jiná finanční vyrovnání nejsou předmětem stavebního řízení.

4. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.
5. V replice se žalobce vyjádřil k otázce uplynutí zákonné lhůty k podání žaloby, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 6 Ads 83/2008-41. Lhůta byla dle žalobce zachována, neboť byla žaloba doručena věcně příslušnému soudu, ačkoli ten nebyl místně příslušný. Dále žalobce obecně sdělil, že ze stavebního povolení je jednoznačné, že nebyl zkoumán vliv stavby na její okolí a důsledky budoucí existence a provozu areálu.
6. Ze správního spisu vyplynulo, že osoba zúčastněná na řízení podala dne 21. 9. 2020 žádost o stavební povolení na stavbu dálnice „D55 5501 Olomouc - Kokory“ v rozsahu tam uvedených stavebních objektů. Žalobce je provozovatelem zemědělského areálu živočišné výroby, kterým částečně prochází stavba dálnice v km 4.600 – 4.750. Zahájení stavebního řízení bylo Ministerstvem dopravy, jako speciálním stavebním úřadem pro stavby dálnic, oznámeno podle § 112 odst. 1 stavebního zákona veřejnou vyhláškou ze dne 20. 10. 2020, č. j. 824/2020-910-IPK/5. V rámci stavebního řízení žalobce podal dne 18. 11. 2020 námitky ve smyslu § 114 StZ, jež shledal žalovaný nedůvodnými a vydal stavební povolení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 10. 2. 2021 rozklad, který byl následně napadeným rozhodnutím žalovaného, resp. ministra dopravy, zamítnut.
7. Krajský soud již jednou ve věci rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí rozsudkem ze dne 25. 11. 2021, č. j. 39 A 3/2021-61, neboť shledal důvodnou žalobní námitku ohledně nedostatku koordinace výstavby dálnice a doprovodných staveb v areálu žalobce. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 10. 2022, č. j. 3 As 420/2021-102, zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
8. Krajský soud znovu přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.

9. Krajský soud předně zdůrazňuje, že řízení před správním soudem není pokračováním řízení správního. Žalovaný a stavební úřad se převážnou částí námitek žalobce již zabývali a jejich rozhodnutí tvoří z pohledu soudního přezkumu jeden celek, na který krajský soud v podrobnostech odkazuje. Smyslem soudního přezkumu totiž není opakovat již jednou vyřčené. Nadto kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011-108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body a na obecné námitky může reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti.
10. Krajský soud dále uvádí, že žaloba byla v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu podána včas, ačkoli byla podána u místně nepřislušného soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ads 18/2008-48).
11. Ze správního spisu dále krajský soud zjistil, že stavba dálnice byla umístěna rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, č. j. SMOL/242323/2015/OS/US/Sem, ze dne 21. 12. 2015. Územní rozhodnutí je pravomocné, a dopadá na něj presumpce zákonnosti a správnosti.
12. Dle § 114 odst. 2 StZ se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží.
13. V souladu s § 90 StZ posuzuje stavební úřad v územním řízení, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Naproti tomu podle § 111 StZ ve stavebním řízení stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady (obecně řečeno) z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést.
14. V této otázce se dále krajský soud odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. 9 As 10/2012-22:
„V daném ohledu je možné vyjít i z rozsudku zdejšího soudu ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011 - 127, v němž je uvedeno: „Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí ...“.
Území a stavební řízení lze sice podle § 78 odst. 1 stavebního zákona spojit, jsou-li podmínky v území jednoznačné, zejména je-li pro území schválen územní plán nebo regulační plán. Pokud ovšem stavební úřad územní a stavební řízení nespojí, je třeba mezi nimi důsledně rozlišovat

s tím, že jde o dvě samostatná řízení, ačkoliv jejich výstupy představují řetězíci se správní akty. Existuje zde totiž jednoznačná věcná bariéra striktně oddělující tato dvě řízení a správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 - 565.

Nelze tedy akceptovat, aby stěžovatel, s odkazem na potřebu komplexního přístupu, namítal skutečnosti, které mohl a měl uplatnit prostřednictvím odvolání a případně následně žaloby proti územnímu rozhodnutí. V rámci soudního přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti stavebnímu povolení již pro takové námitky není prostor, neboť předmětem posuzované věci není rozhodnutí o umístění stavby ani územní řízení, které mu předcházelo. Stavební řízení je v souladu s § 112 odst. 1 a 114 odst. 2 stavebního zákona ovládáno zásadou koncentrace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Ao 4/2008 - 110) a ta brání tomu, aby se stěžovatel ve stavebním řízení dodatečně domáhal ochrany svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl a měl domáhat již v rámci řízení územního.

15. Krajskému soudu je známa recentní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 30. 8. 2022, č. j. 8 As 130/2022-64, k otázce koncentrace námitek dle § 114 odst. 2 StZ uvedl, že: „není absolutní, neboť úplná koncentrace rozhodování o všech námitkách týkajících se vlivu stavby (včetně vlivů přípravy, provádění a provozu stavby) na životní prostředí do územního řízení není reálně možná a v případě velkých staveb typu dálnic k ní obvykle nedochází. O některých námitkách týkajících se ochrany veřejných zájmů (např. z oblasti ochrany životního prostředí) bývá v územním řízení rozhodnuto způsobem odpovídajícím míře obecnosti a povaze takového rozhodnutí, tedy tak, že se do územního rozhodnutí mimo jiné včlení podmínky, jimiž se zpravidla uloží žadateli, aby pro navazující povoloovací řízení předložil podrobnější dokumentaci (event. odsouhlasenou příslušným dotčeným orgánem), studie, posudky apod. Konkrétní vyústění námítky se tedy z územního řízení přenáší až do řízení stavebního.“ Nicméně jak vyplynulo z obsahu spisu, v tomto případě se žalobce územního řízení nezúčastnil a ani jeho námitky nezmiňují otázku navazujících podmínek, které územní rozhodnutí stanoví.
16. Žalobní **námítky č. 1-2** jsou nedůvodné, neboť se netýkají předmětu tohoto řízení, a to ani zdánlivě. Otázka řádnosti vyznění žalobce o jeho účastenství v předcházejícím řízení či absence stanoviska příslušného správního orgánu na úseku veterinární správy v územním řízení měla být řešena právě v tomto předcházejícím řízení (příp. opravnými nebo dozorčími prostředky) a soud již není oprávněn se jí v tomto řízení zabývat.
17. Dále krajský soud konstatuje, že předmětem tohoto řízení není náhrada škody či kompenzace útlumu zemědělské činnosti, neboť předmětem soudního řízení správního je v souladu s § 2 s. ř. s. ochrana veřejných subjektivních práv a nikoli uvedené soukromoprávní nároky. Tímto se soud vypořádává s obecným tvrzením žalobce, že stavební povolení, ani projektová dokumentace neřeší odpovědnost stavebníka za škody (str. 5 žaloby).
18. Krajský soud shledal nedůvodnou **námítku č. 3**, neboť ze správního spisu a správních rozhodnutí je patrné, že žalovanému i stavebnímu úřadu jsou dobře známy poměry staveniště. Vzhledem k přiložené projektové dokumentaci soud konstatuje, že žádost o stavební povolení poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a

stanovení podmínek k jejímu provádění. Krajský soud tak konstatuje, že byly naplněny podmínky dle § 112 odst. 2 StZ pro upuštění od ohledání na místě samém.

19. Nedůvodná je i žalobní **námitka č. 4**, která rozporuje zamítnutí požadavku na vybudování protihlukové stěny. Tato mohla a měla být uplatněna v rámci územního řízení. Žalobce však v souvislosti s tímto požadavkem namítl, že hluk z provozu a výstavby v bezprostřední blízkosti areálu má jednoznačně negativní vliv na zdraví zvířat, zejména dojnic, a schopnost produkce mléka. Otázka hluku z výstavby věcně spadá do stavebního řízení. Žalovaný shledal námitku hluku z výstavby nedůvodnou a konstatoval, že pro vnitřní a venkovní prostředí objektů chovu skotu není stanovena hladina hluku, navíc námitka žalobce je obecná, když ten nenamítal ani jakou hodnotu hladiny hluku je třeba zajistit. Dále žalovaný odkázal na podmínku č. 26 stavebního povolení: „*Stavebník zajistí minimalizaci hlučnosti vhodnými opatřeními, např. vhodným rozmístěním mechanizace a zařízení na staveništi, optimálním časovým nasazením strojů a kontrolou jejich technického stavu*“. Soud uzavírá, že námitka hluku vznikajícího z provozu dálnice měla být uplatněna v územním řízení, stejně jako požadavek na vybudování protihlukové stěny. Námitka hluku z výstavby dálnice je pak velmi obecná, a proto žalovaný nepochybil, když se s ní vypořádal pouze v obecné rovině a odkázal na podmínky stavebního povolení.
20. V rámci **námítky č. 5** žalobce namítá, že nebyla zpracována podrobná hluková studie. Krajský soud dospěl k závěru, že tato žalobní námitka je také nedůvodná. Ze spisu vyplývá, že žalovaný vycházel z vlastní hlukové studie, která nenavrhuje vybudování protihlukové stěny. Jelikož žalobce brojí hlavně proti tomuto závěru, soud opakuje, že tento požadavek měl žalobce uplatnit v územním řízení. Navíc žalobci nic nebránilo předložit jako podklad k rozhodnutí vlastní oponentní hlukovou studii. Žalobce neuvádí, zda by se v důsledku zpracování nové studie mělo něco změnit. Ze znění žaloby je však zřejmé, že hluková studie, ze které vycházel žalovaný, se provozem areálu žalobce zabývá a sám žalobce souhlasí s jejími závěry (str. 10 žaloby). Z pohledu opatření proti hluku z výstavby dálnice je tato skutečnost dostatečně zohledněna v projektové dokumentaci (průvodní zpráva a zásady organizace výstavby) i ve stavebním povolení (podmínka č. 26). Krajský soud pak s ohledem na obecnost této námítky přisvědčil žalovanému a neshledal ji důvodnou.
21. Pokud žalobce v rámci **námítky č. 6** namítá, že ve stavebním povolení není řešen zásah stavby do ochranného pásma živočišné výroby, je v souladu s § 90 a § 114 odst. 1 StZ nedůvodná. Tuto námitku měl žalobce namítat v územním řízení, neboť právě v tomto řízení se stavební úřad zabývá vážením zájmů jednotlivých účastníků v souvislosti s umístěním stavby a posouzením souladu stavebního záměru se zvláštními předpisy v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) StZ.
22. Krajský soud se dále v otázce rozporu projektové dokumentace a stavebního povolení se zvláštními předpisy odkazuje na odůvodnění žalovaného v napadeném rozhodnutí (str. 10 *in fine* a str. 11), které považuje za dostatečné. Obecně tvrzený rozpor stavebního povolení či napadeného rozhodnutí s těmito právními předpisy krajský soud ve shodě s žalovaným neshledal.
23. Krajský soud se neztotožnil ani se skupinou žalobních **námítek č. 7** (str. 10 žaloby). Otázka aktuálnosti stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí měla být předmětem územního řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011-127). Ohledně stanovisek správních orgánů, jejichž doplnění požadoval žalobce v rámci

stavebního řízení, odkazuje krajský soud na argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, ze kterého mj. vyplývá, že ministerstva nemají ve stavebním řízení dalších připomínek, a dále sdělení Ústřední veterinární správy, Státní veterinární správy ze dne 25. listopadu 2020, č. j. SVS/2020/135607-G, dle kterého Krajská veterinární správa není dotčeným orgánem ve stavebním řízení (což je uvedeno i v rozhodnutích žalovaného). Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že se žalovaný se nevypořádal se sdělením Státní veterinární správy, že výstavbou dálnice, lze očekávat zhoršení biologické bezpečnosti chovu dobytka, když tato není ve stavebním řízení dotčeným správním orgánem.

24. Krajský soud konstatuje, že **námítka č. 8** je nedůvodná, neboť samotná míra podrobnosti, se kterou se žalovaný v rámci tohoto stavebního povolení zabýval podmínkami pro provádění jednotlivých stavebních objektů, resp. upravil podrobněji pravidla biologického dozoru při provádění skrývky než práce v areálu žalobce, nezakládá nerovnost účastníků (ačkoli nedostatek podmínek může být vadou). Nadto podmínka č. 1 stavebního povolení stanoví, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace a projektová dokumentace se areálem žalobce zabývá i v podrobnostech (např. průvodní zpráva - provádění prací v blízkosti areálu živočišné výroby).
25. Závěrem žaloby žalobce namítá, že: *„Povolovací orgán je přímo nadřízený stavebníkovi, jde o příspěvkovou organizaci zřízenou Ministerstvem dopravy České republiky, a lze konstatovat, že spíše ve svých rozhodnutích legalizuje nekorektní a nezákonný postup stavebníka.“* Krajskému soudu není zřejmé, jak žalobce dospěl k závěru o přímé nadřízenosti, neboť stavebník, resp. zúčastněná osoba, není organizační složkou státu (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2016, č. j. 5 As 52/2016-39), ale vystupuje jako osoba soukromého práva. Úvahy žalobce o nadřízenosti (a případné nestrannosti) žalovaného z tohoto důvodu jsou tak liché. Pokud žalobce namítá, že: *„Po celé povolovací řízení je žalobce na svých právech povolovacím správním orgánem diskriminován. Tento hájí toliko zájmy živočichů ve volné přírodě, ale zájmy žalobce, či jeho dobytka nikoli“*, je z kontextu žalobních tvrzení zjevné, že tato námitka představuje opětovně námitku stran nedostatku úpravy biologického dozoru při provádění skrývky a soud proto odkazuje na výše uvedené závěry k této otázce.
26. Pokud se týče **námítky č. 9**, tedy námítky nedostatku koordinace výstavby dálnice a doprovodných staveb v areálu žalobce, NSS uvedl v rámci kasačního rozsudku ze dne 17. 10. 2022, č. j. 3 As 420/2021-102, že: *„[24] Stěžovatel ve výroku stavebního povolení stanovil stěžovatelce podmínky pro provedení stavby. Z celkem 42 takto stanovených podmínek, které z převážné části vyplývaly z požadavků obsažených v závazných stanoviscích dotčených orgánů, je pro nyní posuzovanou věc relevantních v podstatě pět z nich. V podmínce č. 14 stěžovatel stanovil: „Stavebník zajistí vzájemnou věcnou a časovou koordinaci realizace jednotlivých stavebních objektů předmětné stavby a souvisejících investic.“ V podmínce č. 18 uvedl: „Stavebník zajistí bezpečný přístup na pozemky i v těch případech, kdy stavba dálnice stávající přístup přerušuje.“ Je nutno zmínit rovněž podmínku č. 23, podle níž musí stavebník v průběhu stavebních prací zajistit, aby nedošlo ke kontaminaci půdy či ke znečištění povrchových a podzemních vod, a větu druhou podmínky č. 27, podle které „[p]rovádění stavebních prací nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dané lokalitě, v opačném případě zajistí stavebník nápravná opatření na svůj náklad.“ V podmínce č. 1 dále stanovil obecný odkaz na podmínky uvedené ve schválené stavební dokumentaci: „Stavba bude provedena podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení; případné změny nesmí být provedeny bez předchozího povolení speciálního stavebního*

úřadu.“ Po nahlédnutí do schválené projektové dokumentace (část A) soud zjistil, že obsahuje dokument nazvaný „Průvodní zpráva“. V kapitole 4 nazvané „Členění stavby na objekty“ se nachází objekty „001 - Demolice kalové jímky Agra Velký Týnec“, dále „125 - Úpravy a dobudování obslužných komunikací v areálu Agra a.s.“ a „782 - Vybudování nové kalové jímky Agra a.s.“ Realizace těchto stavebních objektů je blíže rozvedena na str. 22, 26 a 52. V kapitole 5, nazvané „Podmínky realizace stavby“, se nachází na str. 16 podkapitola 5.3, nazvaná „Provádění stavby v blízkosti areálu živočišné výroby“, v níž je uvedeno, že zhotovitel stavby zajistí následující podmínky: „1) Harmonogram všech prováděných prací v oblasti areálu živočišné výroby bude upraven tak, aby všechny práce byly zkráceny na minimum (platí i pro stavbu tělesa dálnice a příslušenství v km 4.5 - 5.0 a most SO 203). 2) Budou zvoleny takové technologické postupy, které sníží prašnost a hlukovou zátěž při provádění prací. 3) Práce budou koordinovány s provozem areálu tak, aby provozovatel areálu měl možnost po celou dobu výstavby zabezpečit chod a obslužnost živočišné výroby. 4) Harmonogram provádění přeložek polních cest bude nastaven tak, aby po celou dobu stavby byl zabezpečen příjezd do areálu po zpevněných komunikacích (mimo komunikace přes obec Krčmaň). 5) V blízkosti areálu živočišné výroby nebudou zřizovány mezideponie a skládkové plochy. 6) Po celou dobu výstavby bude zajištěno odvodnění ploch areálu.“

[25] Ve stavebním povolení stěžovatel na relevantní námitky žalobkyně reagoval tak, že příslušné stavební objekty budou budovány v předstihu. Objekt kalové jímky nebyl podle něj předmětem tohoto stavebního řízení a uzavřel, že vydání stavebního povolení k dálnici není vázáno na vydání rozhodnutí jiných stavebních úřadů. Vzájemná koordinace je přitom zajištěna prostřednictvím podmínky č. 14 stavebního povolení. Ministr dopravy k otázce koordinace výstavby objektů v areálu živočišné výroby v napadeném rozhodnutí uvedl, že nepřerušovaný provoz areálu je zabezpečen v podmínkách stavebního povolení, resp. v projektové dokumentaci stavby. Dle zásad organizace výstavby budou objekty pro provoz areálu nezbytné (demolice stávající jímky, vybudování nové a dobudování obslužných komunikací v areálu) vybudovány v předstihu tak, aby nebylo přerušeno užívání objektu s chovem hospodářských zvířat.

[26] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 7. 2011, č. j. 7 As 26/2011 - 175, dospěl k následujícímu právnímu názoru: „Stavba, která je předmětem řízení, [...] musí být v rozhodnutí dostatečně vymezena. Nikoliv ale vyčerpávajícím technickým popisem provedení stavby, neboť takový požadavek by byl do jisté míry nadbytečný a v praxi i těžko proveditelný, ačkoliv z pohledu žádoucí veřejné kontroly opodstatněný. [...] Nedostatečné vymezení stavby ve stavebním povolení může být nahrazeno popisem stavby v rámci závazných podmínek pro její provedení. Nemůže však být nahrazeno v plném rozsahu pouhým odkazem na projektovou dokumentaci.“ Tyto závěry lze obdobně vztáhnout i na koordinaci výstavby se souvisejícími stavebními objekty, resp. na formulaci a míru podrobnosti stanovených podmínek. Ačkoliv by byla co možná nejvíce pečlivě a podrobně pojatá podoba technického řešení pro všechny dotčené subjekty ideální z hlediska jejich právní jistoty, ne vždy by byl takovýto požadavek beze zbytku opodstatněný a proveditelný. U tak rozsáhlých staveb, jako je například stavba dálnice, není navíc reálně možné pojmout všechny související aspekty do stavebního povolení a kazuistický přístup k jednotlivým podmínkám zde tak rozhodně nebude žádoucí. Jakákoliv drobná změna okolností výstavby by totiž vedla k tomu, že by si stavebník musel podle § 118 stavebního zákona žádat o změnu stavby. Na druhou stranu ale ve stavebním povolení nestačí pouhý odkaz na schválenou dokumentaci a je potřeba pro stavbu důležitá pravidla ve stavebním povolení stanovit alespoň rámcově.

[27] S ohledem na výše uvedené kasační soud dospěl k závěru, že koordinace výstavby dálnice se souvisejícími stavbami v areálu živočišné výroby žalobkyně je ve stavebním povolení popsána dostatečně, byť s ohledem na velkou obecnost podmínek stanovených ve stavebním povolení již hraničně. Ačkoliv stěžovatel zemědělskému areálu ve stavebním povolení nevěnoval žádnou zvláštní pozornost, v podmínkách stavebního povolení uvedl, že stavebník zajistí koordinaci realizace jednotlivých stavebních objektů předmětné stavby a souvisejících investic, dále zajistí bezpečný přístup na pozemky přerušené stavbou dálnice a zároveň zajistí, aby nebyly negativně ovlivněny odtokové poměry v dané lokalitě či nebyla kontaminována půda a povrchová či podzemní voda (v tomto konkrétním případě by se jednalo o splašky vytékající z areálu žalobkyně, které by kvůli demolici stávající jímky nebylo možné nikam odvádět). Konkrétnější podmínky jsou stanoveny ve schválené dokumentaci, kde provádění stavby v blízkosti areálu živočišné výroby má svou vlastní subkapitolu. Pro nyní posuzovanou věc jsou nejpodstatnější podmínky č. 3 a 6. Zhotovitel stavby je povinen stavební práce provádět tak, aby byl po celou dobu nepřetržitě zajištěn chod a obslužnost živočišné výroby a zároveň aby bylo nepřetržitě zajištěno odvodnění ploch areálu žalobkyně. Podmínka č. 4 taktéž ukládá zhotoviteli stavby zabezpečit nepřetržitý příjezd do areálu po zpevněných komunikacích.

[28] Z takto formulovaných podmínek podle názoru soudu srozumitelně a dostatečně určité vyplývá, že nemůže dojít k demolici stávající kalové jímky, jež je podmínkou výstavby dálnice v tomto úseku, dokud nebude v areálu zprovozněna nová kalová jímka. Při opačném postupu by nebyl zajištěn nepřetržitý (legální) chod a obslužnost zemědělské výroby a ani konstantní odvodnění ploch nacházejících se v areálu žalobkyně. Pokud by stavebník i přesto takto postupoval a nejdříve by zdemoloval stávající kalovou jímku, porušil by tím podmínky uvedené ve stavebním povolení a spáchal by tak přestupek stanovený v § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona. To obdobně platí i pro výstavbu obslužných komunikací v areálu žalobkyně. Nejvyšší správní soud je tak toho názoru, že v otázce koordinace výstavby souvisejících staveb nedošlo u žalobkyně k ohrožení jejích oprávněných zájmů a ani k postupu v rozporu s § 115 odst. 1 stavebního zákona, protože ten nestanoví zvláštní požadavek na konkrétní formulaci podmínek, za kterých mají na sebe související stavby navazovat.“

27. Tímto právním názorem je krajský soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán. Poslední žalobní námitka je tedy rovněž nedůvodná.
28. Na základě uvedeného krajský soud uzavírá, že neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
30. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud v řízení neuložil této osobě žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního

soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena. V tom případě lze kasační stížnost podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 15. prosince 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu